

Als u succes in het leven wenst,
maak van volharding uw boezemvriend,
van ervaring uw wijze adviseur,
van voorzichtigheid uw oudere broer
en van hoop uw beschermend talent.

Joseph Addison

Liet jij je roepen?

Er is een tijd van zaaien
en er is een tijd van evalueren.

Een tijd van luisteren
en een tijd van antwoorden.

Een tijd van plannen
en een tijd van terugblikken.

Welke uitgestrooide zaadjes
zien wij nu ontkiemen?

Heb je goed geluisterd?

Er leeft zoveel in een klas,
bij kinderen, bij collega's.

Ieder heeft op zijn manier geroepen.

Hoe heb jij geantwoord?

Met al je liefde, je inzet, je betrokkenheid?

Heb je dubbel geluisterd?

De eerste keer ging het nog aan je voorbij.

Toen ving je het opnieuw op.

Heb je er verder bij stilgestaan?

Kon je nog iets meer doen

of er nog meer zijn?

Heb je het een derde keer gehoord?

Dan sloeg het nog meer print.

En tegelijk voelde je je wat machteloos:
je had al alles geprobeerd.

Dan heb je misschien Zijn licht nodig gehad,
om het nog wat anders te bekijken

en het een beetje aan Hem toe te vertrouwen.

Hij heeft geroepen, op vele wijzen.

Dikwijls kwam het goede antwoord bijna vanzelf.

Soms moesten we dieper gaan in ons hart.

Soms was het op hoop van zegen.

Hoe jouw antwoord ook geweest is: je bent geroepen, je bent bemind,
En, Hij blijft roepen naar jou, en, je blijft bemind.

Rik Renckens

Ons leven wordt bepaald door onze drukke agenda. Een elektronische agenda is daarom erg handig. Een blik op je smartphone en je weet of er een gaatje is. Het minder leuke gevolg: je leven hangt steeds meer aaneen van verplichtingen. Niet jij bepaalt wat je doet, maar je afspraken. “Druk Druk Druk”, zeg je. Dat is fijn, want drukke mensen lijken belangrijk. Maar het is ook vervelend. Vervelend, niet zozeer door wat je allemaal moet, maar vooral door wat je allemaal niet meer kunt. Drukke agenda’s maken dat we dingen verwaarlozen die we graag zouden doen, bovenal mensen vergeten die we graag zien. Gelukkig is er de vakantie. Tenzij je die ook volpropt met een agenda vol ‘verplichtingen’. Vakantie is pas vakantie, als er meer lege dagen zijn dan vooraf geplande. Het woord zegt het: vakantie komt van het Latijnse woord ‘vacare’, leeg en vrij zijn. Zo’n vakantie geeft je tenminste ruim de tijd om echt tijd te schenken aan wie je dierbaar is, aan wie je vergeten bent, aan wat je graag doet, aan wat je verwaarloosd hebt.

Mark Van de Voorde

In de voorbije weken, hebben we met z’n allen meermaals geëvalueerd wat ‘voorbij’ was of gepland wat komen zal. Laat ons al dat vele plannen en evalueren even vergelijken met een treinrit...

*We zitten in de trein.
Ik zit tegenover ‘hem’,
-maar het kan ook ‘zij’ zijn-
zit tegenover mij.*

*In elk geval:
wij zitten tegenover elkaar.*

*De trein maakt zijn vertrouwd geluid,
maar hij/zij rijdt voor-, ik achteruit.*

*We zien dezelfde dingen wel,
zij/hij kijkt tegen de toekomst aan,
ik zie wat is voorbijgegaan.*

*Van nieuw begin naar nieuw begin
rijdt hij/zij de wijde toekomst in,
en ik rij het verleden uit:
en beiden aan dezelfde ruit.*

...

*In het wonder van het nu
kijken we achterom
en nemen we mee
wat definitief voorbij is.*

*In het wonder van het nu
kijken we vooruit
en hopen op een toekomst
vol gerealiseerde dromen.*

*In het wonder van het nu
kiemt de hoop.
En misschien wisselen we wel even van plaats:
zij/hij rijdt achteruit, en ik vooruit.*

*Ritten op sporen van hoop
dragen alles in zich om **Heerlijk** te zijn!*